

Na projektu pracovali: Kristýna Matysová, Jakub Čtvrtečka, Matyáš Novotný, Jakub Čihák, Jaroslav Strašík a Monika Mocková

Kristýna Matysová: Jaroslav Bouz se narodil v Jablonci nad Nisou před druhou světovou válkou. **(1:33-1:53) Taťka šel za prací vlastně do toho Jablonce. Protože to bylo období, kdy ten Jablonec vzkvétal, vlastně tam se říkalo o tom Jablonci už před tou válkou, že si tam lidi můžou dovolovat zapalovat doutníky stokorunou.**

Jakub Čtvrtečka: Rodina žila poklidně, dokud nepřišli Němci. Jednoho dne pan Bouz viděl, že na louce u jejich domu začali něco vyměřovat. **14.35-15.01 Za pár měsíců obrovské rachot v tý vesnici a přijely transporty vězňů jo a ti vězni postavili nejdřív tři baráky a to byly takový dlouhý baráky, těch tam snad bylo dvacet takhle v řadě nad sebou až k lesu byly postavený tyhle ty baráky lágry se tomu říkalo. 15.21-15.28, ti věžňové nakonec museli postavit továrnu taky. 15.42-15:49 No samozřejmě tu továrnu postavili Němci na zbrojní průmysl.**

Matyáš Novotný: Tatínek pana Bouzy se rozhodl, že se zkusí v nové továrně zeptat na práci. Měl obavy, ale byl okamžitě přijat. Pracoval se třemi zajatci, kteří tam byli. S Francouzem, Italem a Ukrajincem Šlenkem.

Jakub Čihák: Tatínek už delší dobu pracoval v továrně, když náhle těžce onemocněla jeho manželka. S prací chtěl skončit, což mu nedovolili, ale mohl si vybrat na výpomoc nějakou vězenkyni. **39.14- 39.28 Taťka tenkrát se hrozně divil mamka teda taky jak je tohle možný v době války. On skutečně si mohl vybrat, vybral si tam Polku, vím, že se jmenovala Olja.** Olja u rodiny pomáhala skoro tři měsíce a prosila je, aby tam mohla být co nejdéle.

Jaroslav Strašík: Nastal rok 1945 a válka pomalu ustávala. Rodiče se báli, že poblíž jejich domova spadne bomba cílená na továrnu. Všude bylo plno vojáků, ale najednou byli pryč.

Kristýna Matysová: Jednoho dne přišel Šlenko a nesl s sebou krabici. Úmyslně upadl, aby se otevřela. **46.32 46,37 Představte si, že ta krabice byla narvaná doslova německýma markama. 47.06-47.20, že se sestrou potom, jak to bylo, tak jsme si to rozrovnávali po celý podlaze, my jsme měli celou kuchyň obrovnanou, my jsme chodili po markách i v ložnici, my jsme měli na zemi samý marky.**

Monika Mocková: Tatínek peníze poctivě vrátil a po válce se stal dokonce starostou Rýnovic. Pan Bouz překonal ve svém životě ještě mnoho překážek, dnes žije spokojeně v Jablonci nad Nisou.